

Godovi in sv. maše v mesecu aprilu

1.4.	S	Tomaž Tolentinski		+ Zdenko Ličen in starši Brečko
2.4.	Č	Francišek Paolski		+ Marija Možič in Marjan Grajfoner
3.4.	P	Rihard, škof		+ Berta Zupanič
4.4.	S	Izidor Seviljski		+ starši Medved in sorodniki
5.4.	N	CVETNA NEDELJA	10.00	+ Franc Vizjak
6.4.	P	Irenej iz Srema		+ Stanislav Stojnšek, Mihael Repolusk in Slavek Omik
7.4.	T	Janez de la Salle		+ Franc Hartman
8.4.	S	Dionizij, škof		+ Janko Potočnik
9.4.	Č	Veliki četrtek	18.00	+ Sonja Ditmajer
10.4.	P	Veliki petek	18.00	- obredi velikega petka
11.4.	S	Velika sobota	15.00 20.00	- blagoslov velikonočnih jedi + Franček Šmigoc
12.4.	N	VELIKA NOČ Gospodovo vstajenje od mrtvih	10.00	+ Rado Robič ter starši Robič in Holcman + Vincenc Zajfrid
13.4.	P	Velikonočni ponedeljek		+ starši Mihajlo in Ivanka Malašič
14.4.	T	Lidvina, devica		+ Vida Urleb
15.4.	S	Helena Alzaška		+ Anica Plohl
16.4.	Č	Bernardka Lurška		+ Branko in Štefka Gorjup ter Branka Lončarevič
17.4.	P	Simon Barsabejski		+ Robi in Franc Voh ter Marjan Grajfoner
18.4.	S	Evzebij, škof		+ Dušanka in starši Posavec
19.4.	N	Bela nedelja Nedelja Božjega usmiljenja		+ Jože Kepnik + Srečko Zafošnik ter Marija in starši Jevšenak
20.4.	P	Teo, misijonar		+ Henrika Ranc
21.4.	T	Anzelm, škof		+ Ivan Bučak in starši
22.4.	S	Hugo, škof		+ Ivan Mori ter starši in bratje Koren
23.4.	Č	Jurij, mučenec		- v dober namen
24.4.	P	Marija Kleopova		+ Jože Pliberšek in družina Pliberšek
25.4.	S	Marko, evangelist		+ Karl Hleb
26.4.	N	3. velikonočna nedelja		+ Vinko Caf + Boris Orlačnik
27.4.	P	Cita, dekla		+ Jurij Rebernak
28.4.	T	Peter Chanel		+ Nada Brunčič
29.4.	S	Katarina Sienska		+ Zvonka Harič
30.4.	Č	Pij V., papež		+ Jože Drozg
1.5.	P	Jožef Delavec		+ družina Strnad
2.5.	S	Atanzij, škof		+ Agica in Franček Šmigoc
3.5.	N	Nedelja Dobrega Pastirja Florijanova nedelja		+ Milan Trstenjak + Franc Prednik, bratje, sestre in gasilci

Shalom 04 / 2020

GLASILO RUŠKE ŽUPNIJE

Mt 26,14–75;27,1–66

KO BOG POSTANE NEPRIJETEN

Bogoslužna barva cvetne nedelje je kraljevski škrlat. Na začetku maše je blagoslov zelenja in oljčnih vej v spomin na Jezusov vhod v mesto Jeruzalem, ko so ga množice navdušeno pozdravljale z vzkliki: »Hozana!« Množica, ki je prišla v Jeruzalem na praznovanje judovske velike noči, si je ob pogledu na Jezusa mislila: »Končno se je ta prerok iz Galileje le odločil, da začne odreševati naš narod!« Jezus pa jim je prav kmalu dal jasno vedeti, da nima tega namena, da noče biti kralj po njihovem okusu, zato se je navdušenje množice čez nekaj dni sprevrglo v sovraštvo, zavračanje in zahtevo: »Proč z njim! Križan naj bo!« o čemer nam danes tudi govori branje pasijona.

Boga se lahko oklenemo z vero in ljubeznijo le, če se trudimo spoznati njegovo voljo in jo dosledno izpolnjevati. Bog je zahteven, prav zato pa je zvestoba njegovim zapovedim osrečujoča, nezvestoba pa vnaša v človeško srce nemir. Sveti Maksimilijan Kolbe, ki je v junaški ljubezni do bližnjega, po Jezusovem zgledu daroval svoje življenje za enega svojih sotrpinov v Auschwitzu, je zapisal: »Kdor je utonil v moralni nesnagi, ga straši že sama misel na vero. Ne bo zamudil nobene priložnosti, da izjavlja, kako ne veruje v Boga. In pri tem bo delal, kot da je jasno dokazano, da ni Boga. Zanj je Bog preprosto neprijeten.« Zamislil si je življenje po svojih načrtih in noče, da bi mu Bog mešal štrene. Podobno so si Judje predstavljali Mesija, kot posvetnega vladarja, zato so hoteli galilejskega sanjača, ki je govoril o nekem kraljestvu ljubezni, spraviti s poti!

Jezusov resnični kraljevski škrlat je kri njegovega prebičanega telesa. Sovraštvo Judov do neprijetnega Mesija je bilo tolikšno, da so zahtevali njegovo smrtno obsodbo pri osovraženem rimskem oblastniku, ker ga sami niso mogli umoriti.

S. Čuk, Misli srca

V izogib širjenju koronavirusa COVID-19 bomo duhovniki po navodilih SŠK velikonočne obrede in sv. maše obhajali vsak dan po sprejetih-dogovorjenih namenih, vendar zasebno.

Veliki četrtek – spomin zadnje večerje in zahvala za zakrament sv. maše

Na ta veliki dan se spominjamo, da je Jezus pri zadnji večerji postavil zakrament sv. maše, ko je rekel: »**Vzemite in jejte od tega vsi, to je moje telo, ki se daje za vas in vzemite in pijte iz njega vsi, to je kelih moje krvi, nove in večne zaveze, ki se za vas in za vse preliva v odpuščanje grehov.**« Ob naslednjih besedah: »*To delajte v moj spomin...*«, Jezus apostole posveti v duhovnike, zato se ta dan zahvaljujemo tudi za zakrament mašniškega posvečenja.

Veliki petek – Češčenje križa

Za vse, ki hočejo biti Jezusovi učenci, velja njegova beseda, naj sprejmemo vsak svoj križ in ga nosimo za Njim. Ob Jezusovem križu, ki ga počastimo med obredi velikega petka, spominskega dneva njegove odrešilne smrti, prosimo Gospoda za moč, da bi zvesto nosili križe, s katerimi je posejano naše življenje.

O Jezus, s teboj moram prenašati trpljenje, čeprav bom mislil, da ne morem več. S teboj moram izpolniti dolžnost, čeprav bo še tako težka. Pomagaj mi, da v stiski ne obupam, da ne ubežim svoji dolžnosti. In če mi moč oslabi in bom padel, mi pomagaj, da znova vstanem. Gospod, daj, da razumem, da ne zahtevaš, da pod križem ne smemo nikoli oslabeti, ampak le to, da moramo vedno spet vstati. Daj mi to spoznanje, da je vse to naše življenje na zemlji vedno novo vstajanje, vedno novo začenjanje. **Molimo te, Kristus, in te hvalimo. Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Velika sobota

Na veliko soboto se Cerkev ustavi ob Gospodovem grobu, premišljuje njegovo trpljenje in smrt, sestop v kraljestvo mrtvih ter v molitvi pričakuje njegovo vstajenje. **Ves dan obiskujemo Božji grob, »nesemo k žegnuku«, zvečer pa se udeležimo velikonočne vigilijske.**

Božji grob, ki ga postavimo v cerkvi na veliki petek, ima podoben pomen kot jaslice: je ponazoritev določenega dogodka iz Jezusovega življenja. Križ nam govori o Jezusovem trpljenju, grob pa o njegovem počitku v grobu. Ob Božjem grobu je izpostavljeno Najsvetejše, kajti Jezus je premagal smrt in živi med nami pod podobo kruha. Zato se ob obisku Božjega groba bolj osredotočimo na Najsvetejše kot pa na podobo mrtvega Kristusa.

Na veliko soboto Cerkev blagoslavlja jedila. Kakor si ne znamo predstavljati božičnih praznikov brez božičnega drevesa in jaslic, tako tudi ne velike noči brez velikonočnih jedil.

Pozno zvečer je velikonočna vigilijska ali bedenja, ko verniki pričakujemo Jezusovo vstajenje. Bogoslužje je urejeno tako, da je najprej slavje luči, pri katerem duhovnik slovesno prenese velikonočno svečo v cerkev in trikrat zapoje: »Kristusova luč«. Temu obredu sledi branje več odlomkov iz Svetega pisma, v katerih poslušamo, kaj vse je Bog storil za odrešenje ljudi. Oznanilo o Jezusovem vstajenju in **slovesni aleluji** sledi krst odraslih vernikov ali otrok, nato pa drugi del maše: evharistično bogoslužje. Če krsta ni, verniki obnovimo krstne obljube in tako izpovemo zvestobo Bogu in svojo odločitev za življenje po veri.

Spletna stran Župnije Ruše: <http://www.zupnjaruse.si>
Telefon: 02 661 50 71, GSM: 031 587 955
Župnijska karitas: GSM: 030 643 235

Jn 20,19–31

V RANAH VSTALEGA ZREMO BOŽJE USMILJENJE

Evangeljski odlomek govori o Jezusovem srečanju z apostolom Tomažem teden dni po vstajenju. Tomaž je človek, ki se ne zadovolji in noče verjeti pričevanju drugih. „Če ne vidim in se ne dotaknem njegovih ran – je dejal – ne bom verjel“ (prim. Jn 20,25). Osem dni pozneje – prav kakor danes – se Jezus vnovič vrne med svoje in se takoj obrne k Tomažu ter ga povabi, naj se dotakne ran na rokah in na njegovi strani. Jezus gre naproti njegovi neveri, da bi preko znamenj trpljenja mogel priti do polnosti velikonočne vere, to je vere v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je človek, ki se ne zadovolji takoj in zato raziskuje, osebno preverja in želi priti do osebne izkušnje, je dejal papež Frančišek in nadaljeval: „Ob odrešilnem stiku z ranami Vstalega Tomaž pokaže dejansko svoje rane, svojo razcepljenost, svoje ponižanje. V znamenju, ki so ga pustili žebli, pa najde odločilni dokaz, da je ljubljen, pričakovan, razumljen. Nahaja se pred Odrešenikom, polnim miline, usmiljenja in nežnosti. Prav takšnega Gospoda je iskal v skriti globini svojega bitja, saj mu je bilo že vedno znano, da je tak.“

Ko Tomaž doživi osebni stik z Jezusovo ljubečo in usmiljeno potrpežljivostjo, dojamemo globoki pomen vstajenja. Notranje preobražen izpove svojo polno in celovito vero vanj, ko vzkligne: „**Moj Gospod in moj Bog!**“ Tomaž se je tako rekoč dotaknil velikonočne skrivnosti, ki v polnosti razodeva Božjo odrešilno ljubezen, bogato z usmiljenjem (prim. Ef 2,4). In tako kot Tomaž smo v tej drugi velikonočni nedelji tudi mi vsi povabljeni v ranah Vstalega zreti Božje usmiljenje, ki je večje od vsake človeške zamejenosti in blesti nad temino zla in greha.

Po: papež Frančišek (12.4.2015)

15. radijski misijon na Radiu Ognjišče - SI UPAŠ ŽIVETI?

Radijski misijon bo **od 29. marca do 4. aprila 2020**. S svojimi razmišljanji v osrednjih dnevnikih govorih (ob 17.00) bodo sodelovali: **p. Anselm Grün, nadškof Marjan Turnšek, Simon Potnik, Marko Rijavec, Marjan Lampret, Peter Pučnik in Bojan Ravbar.**

V kratkih govorih, svetovalnici in pogovorih bodo sodelovali še drugi duhovniki, redovniki, redovnice in laiki. Vsak dan bosta misijonska govora ob 10.15 in 17.00. Ponovitev bo vsak večer med 22. in 24. uro. Posnetki bodo na voljo tudi v radijskem arhivu na spletni strani Radija Ognjišče. V času misijona bo od ponedeljka do sobote sveta maša ob 19.00. Vsak večer ob 20.00 bo pogovorni večer, v katerem bodo lahko sodelovali poslušalci.

V času misijona bo vsako jutro ob 5.00 prenos rožnega venca iz kapele Marije Pomagaj na Brezjah.

Naši umrli farani v mesecu marcu:

Vera Jaklin, Erika Štritof, Alenka Glazer, Ljuba Kuhta, Bernard Očko in Slavko Zalar.
Naj počivajo v miru!
